

Tid for journal

TEKST

Bjørnar Olsen

PUBLISERT 5. mars 2011

I februar arrangerte Psykologforeningen et dagskurs i journalskriving. Responsen var overveldende. Over 100 psykologer – fra helt blodferske til svært erfarne – fikk til slutt plass. Bakgrunnen var Helsetilsynets tilstandsrapporter som har vist store mangler ved journalføringen, også blant psykologer. Interessen for kurset er ikke overraskende. Psykologer er nemlig pålagt å skrive journaler, men har oftest ikke lært det verken på profesjonsstudiet eller i spesialistutdanningen. Slikt gir fulle kurslister.

«Opplæringen i journalføring er i beste fall tilfeldig, i verste fall fraværende»

En uformell spørreundersøkelse blant et lite utvalg psykologer bekrefter at opplæringen i journalføring i beste fall er tilfeldig, i verste fall fraværende. De færreste svarer at de har mottatt noe særlig undervisning i dette på sin vei mot psykologtittelen eller godkjenning som spesialist. Overraskende mange forteller dessuten at det ved studentklinikken ikke ble ført journaler – så mye for modellæring. Langt flere forteller at de har fått opplæring i journalføring i sin kliniske praksis, ikke minst de som jobber i helseforetak. Dette er bra, for arbeidsgivere er ansvarlige for å gi slik opplæring. Men ingen beskriver en virkelighet hvor man leser og gir tilbakemelding på hverandres tekster med tanke på å utvikle bedre og mer nyttige journaler.

Utdanningene ser ikke ut til å prioritere dette høyt. Med unntak av NTNU, hvor journalføring inngår i klinikken, er det ikke stort å finne om emnet på studiestedenes nettsider. Så ulikt medisin, hvor journalføring er en integrert del. Ikke bare i ett semester, men på langs i studiet.

Den manglende opplæringen gjør at journalføringen i stor grad ender som et privat anliggende, fremfor å bli et ledd i en kollektiv fagutvikling. Den enkelte psykologs journalerfaringer får dermed liten innvirkning på videreutviklingen av journalen som sjanger. Ved å gjøre journalføring til et felles anliggende vil man åpne for utviklingen av journaler som stemmer bedre med den virkeligheten psykologer opererer i, enten dette er i psykisk helsevern, i NAV, ved familievernkontoret eller i ledelsesutvikling. Slik har journalen potensial til å bli et nyttig arbeidsredskap, samtidig som den hjelper psykologer og andre journalansvarlige til å ivareta pasientene på en best mulig måte.

Men før vi kommer dit, må journalføringen tas langt mer på alvor både i utdanningen og blant arbeidsgiverne. Psykologene holder i dag fanen høyt hevet som helseprofesjon. Da kan man ikke unnlate å gi dem nødvendig opplæring på et så viktig område av yrkesutøvelsen.

bjornar@psykologforeningen.no

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 48, nummer 3, 2011, side 225

TEKST

Bjørnar Olsen, Sjefredaktør